

HOTĂRÂREA CURȚII
15 iunie 1993*

Matra SA
împotriva
Comisiei Comunităților Europene

„Ajutor de stat — Plângere din partea unui concurent — Neinițiere a procedurii de examinare —
Acțiune în anulare”

Cauza C-225/91

În cauza C-225/91,

Matra SA, societate de naționalitate franceză, cu sediul în Paris, reprezentată de Mario Siragusa, avocat în Baroul din Roma și de Antoine Winckler, avocat în Baroul din Paris, cu domiciliul ales în Luxemburg, la cabinetul lui Arendt și Medernach, 8-10, Rue Mathias Hardt,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de către domnii Antonino Abate, consilier juridic principal și Michel Nolin, membru al serviciului juridic, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Nicola Annecchino, membru al Serviciului Juridic, Centre Wagner, Kirchberg,

pârâtă,

susținută de

Republica Portugheză, reprezentată de Rui Chancerelle de Machete, avocat în Baroul din Lisabona și de domnul Luis Inês Fernandes, director al Serviciului Juridic din cadrul Direcției Generale a Comunităților Europene din Ministerul Afacerilor Externe, în calitate de agenți, asistați de Pedro Manuel Pena Chancerelle de Machete, avocat în Baroul din Lisabona, cu domiciliul ales în Luxemburg, la sediul Ambasadei Portugaliei, 33, Allée Scheffer,

Ford of Europe Inc., societate de naționalitate americană din statul Delaware (Statele Unite ale Americii), cu o sucursală în Brentwood (Regatul Unit) și **Ford-Werke AG**, societate de naționalitate germană, cu sediul social în Köln (Republica Federală Germania), reprezentate de

* Limba de procedură: franceza.

Wolfgang Schneider, avocat în Baroul din Frankfurt pe Main (Republica Federală Germania), cu domiciliul ales în Luxemburg, la cabinetul lui Dupong și Konsbruck, 14a, Rue des Bains,

și

Volkswagen AG, societate de naționalitate germană, cu sediul la Wolfsburg (Republica Federală Germania), reprezentată de Rainer Bechtold, avocat în Baroul din Stuttgart (Republica Federală Germania), cu domiciliul ales în Luxemburg, la cabinetul lui Loesch și Wolter, 8, Rue Zithe,

intervenienți,

având ca obiect o cerere de anulare a deciziei Comisiei, comunicată la 16 iulie 1991 autorităților portugheze și la 30 iulie 1991 societății Matra SA, de a nu ridica nicio obiecție cu privire la un proiect de ajutoare al Republicii Portugheze în favoarea unei întreprinderi comune între Ford of Europe Inc. și Volkswagen AG pentru crearea unei unități de fabricare de autovehicule monovolum în Setúbal (Portugalia),

CURTEA,

compusă din domnii O. Due, președinte, M. Zuleeg și J. L. Murray, președinți de cameră, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco și P. J. G. Kapteyn, judecători,

avocat general: domnul W. Van Gerven

grefier: domnul J.-G. Giraud

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea susținerilor orale ale părților în ședința din 3 februarie 1993,

după ascultarea concluziilor avocatului general prezentate în ședința din 28 aprilie 1993,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea depusă la grefa Curții la 6 septembrie 1991, Matra SA (denumită în continuare „Matra”) a solicitat, în temeiul articolului 173 paragraful al doilea din Tratatul CEE, anularea unei decizii a Comisiei, care i-a fost comunicată la 30 iulie 1991, de a nu ridica nicio obiecție cu privire la un proiect de ajutoare al Republicii Portugheze în favoarea unei întreprinderi comune între Ford of Europe Inc. (denumită în continuare „Ford”) și Volkswagen AG (denumită în continuare „VW”) pentru crearea unei unități de fabricare de autovehicule monovolum în Setúbal (Portugalia).

2 Din dosar rezultă că, la 26 martie 1991, Republica Portugheză a notificat Comisiei, conform articolului 93 alineatul (3) din tratat și încadrării comunitare a ajutoarelor în sectorul automobilelor (JO 1989, C 123, p. 3), un proiect de ajutoare în favoarea întreprinderii Newco create, în părți egale, de Ford și VW, în vederea instalării unei uzine de autovehicule monovolum în Setúbal, pentru perioada cuprinsă între 1991 și 1995.

3 Ajutoarele notificate se ridică la 97,44 miliarde ESC pentru un cost total al investițiilor de 454 miliarde, dintre care 297 miliarde conferă dreptul la un ajutor. Acest ajutor constă într-o subvenție regională de 89,1 miliarde, plătită în cadrul „Sistema de Incentivos de Base Regional” (denumit în continuare „SIBR”), regim portughez de ajutoare în scop regional, aprobat de către Comisie în 1988 și în reduceri fiscale de 8,34 miliarde ESC, acordate începând din 1997. De asemenea, sunt prevăzute un program de formare a angajaților organizat de guvernul portughez în parteneriat cu Newco, în valoare de 36 miliarde ESC, finanțat în măsură de 90 % de guvernul portughez și anumite investiții în infrastructură în materie de construcție de drumuri, de aprovizionare cu apă și energie și de tratare a deșeurilor.

4 În urma unei plângeri depuse de Matra la 26 iunie 1991 pentru încălcarea articolului 92 și a următoarelor din tratat de către Republica Portugheză și a articolului 85 din tratat de către Ford și VW, a avut loc o întrevvedere între Comisie și Matra, în cursul căreia petenta a fost ascultată, iar Comisia a expus motivele pentru care procedura de la articolul 93 alineatul (2) din tratat nu fusese inițiată.

5 La 16 iulie 1991, Comisia a informat guvernul portughez că nu avea nicio obiecție împotriva proiectului de ajutoare notificat.

6 La 30 iulie 1991, Comisia a comunicat societății Matra, spre informare, decizia din 16 iulie 1991.

7 Prin Ordonanța din 4 decembrie 1991, Matra/Comisia (C-225/91 R, Rec. p. I-5823), președintele Curții a respins cererea societății Matra de suspendare a executării deciziei care face obiectul prezentei acțiuni în anulare.

8 Prin ordonanțele din 8 aprilie 1992, Republica Portugheză, precum și societățile Ford of Europe Inc., Ford Werke AG și Volkswagen AG au fost admise să intervină în cauză în sprijinul concluziilor Comisiei.

9 Pentru o expunere mai amplă a faptelor litigiului, a derulării procedurii, precum și a motivelor și argumentelor părților, se face trimitere la raportul pentru ședință. Aceste elemente din dosar sunt reluate în cele ce urmează numai în măsura în care sunt necesare pentru raționamentul Curții.

Cu privire la admisibilitate

10 Intervenientele, Ford-Werke AG și Republica Portugheză, contestă admisibilitatea acțiunii, susținând că Matra nu poate pretinde că este în mod direct și individual vizată de decizia respectivă. Pe de altă parte, Comisia, prin faptul că susține că decizia nu este adresată societății Matra, nu contestă că reclamanta este în mod direct și individual vizată.

11 În acest sens, trebuie să se reamintească că, în conformitate cu articolul 37 paragraful al treilea din Statutul CEE al Curții, concluziile cererii de intervenție nu pot avea alt obiect decât susținerea concluziilor uneia dintre părțile în litigiu. Mai mult, în conformitate cu articolul 93 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, intervenientul acceptă litigiul în stadiul în care acesta se află în momentul intervenției sale.

12 Reiese că intervenientele nu au calitatea de a ridica o excepție de inadmisibilitate și că, prin urmare, Curtea nu este obligată să examineze motivele invocate de acestea (a se vedea Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS/Comisia, C-313/90, Rec. p. I-1125).

13 Cu toate acestea, întrucât aceasta este o obiecție de inadmisibilitate care implică considerații de ordin public, este necesar să se examineze din oficiu admisibilitatea acțiunii, în temeiul articolului 92 alineatul (2) din Regulamentul de procedură (a se vedea, în special, Hotărârea din 11 iulie 1990, Neotype/Comisia, C-305/86 și C-160/87, Rec. p. I-2945 și Hotărârea CIRFS/Comisia, menționată anterior).

14 În acest sens, trebuie reamintit că dintr-o jurisprudență constantă reiese că persoanele care nu sunt destinatarele unei decizii pot pretinde că aceasta le vizează, în sensul articolului 173 paragraful al doilea, numai dacă decizia respectivă le aduce atingere datorită anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, prin aceasta, le individualizează într-un mod analog cu cel al destinatarului (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, Rec. p. 199).

15 Pentru a stabili dacă aceste condiții sunt îndeplinite în speță, este necesar să se reamintească obiectul procedurilor prevăzute la articolul 93 alineatele (2) și (3) din tratat.

16 Astfel cum s-a pronunțat deja Curtea (a se vedea, cel mai recent, Hotărârea din 19 mai 1993, Cook, cauza C-198/91, Rec. p. I-2487), este necesar să se facă o distincție între, pe de o parte, etapa preliminară a examinării ajutoarelor, instituită de articolul 93 alineatul (3) din tratat, care nu are ca obiect decât să îi permită Comisiei să își formeze o primă opinie cu

privire la compatibilitatea parțială sau totală a ajutorului în cauză și, pe de altă parte, etapa examinării în temeiul articolului 93 alineatul (2) din tratat. Doar în cadrul acestei etape a examinării, care urmărește să îi permită Comisiei să fie pe deplin informată cu privire la toate datele cauzei, tratatul îi impune Comisiei obligația de a notifica părțile interesate să își prezinte observațiile.

17 În cazul în care, fără să se deschidă procedura de la articolul 93 alineatul (2), Comisia constată, în temeiul alineatului (3) de la același articol, că un ajutor este compatibil cu piața comună, beneficiarii acestor garanții de procedură nu pot obține respectarea acestora, decât în cazul în care au posibilitatea de a contesta respectiva decizie a Comisiei în fața Curții.

18 Părțile interesate, în sensul articolului 93 alineatul (2) din tratat, au fost definite de Curte ca fiind persoane, întreprinderi sau asociații ale căror interese ar putea fi atinse prin acordarea ajutorului, adică, în special, întreprinderile concurente și organizațiile profesionale (a se vedea, în special, Hotărârea din 14 noiembrie 1984, Intermills/Comisia, punctul 16, 323/82, Rec. p. 3809 și Hotărârea Cook, menționată anterior, punctul 24).

19 În cazul din speță, nu se poate contesta că interesele societății Matra, în calitatea sa de principal producător comunitar de autovehicule monovolum și de viitor concurent al întreprinderii Newco, sunt afectate prin acordarea ajutorului contestat și că aceasta dobândește, prin urmare, calitatea de parte interesată, în sensul articolului 93 alineatul (2) din tratat.

20 Rezultă că acțiunea introdusă de societatea Matra trebuie declarată admisibilă.

Cu privire la fond

21 În sprijinul acțiunii sale, Matra invocă trei motive întemeiate, primul pe o apreciere în mod evident eronată a ajutorului în cauză, al doilea pe o încălcare a normelor de procedură, iar al treilea pe nerespectarea anumitor principii generale de drept.

Cu privire la motivul întemeiat pe o eroare evidentă de apreciere

22 Matra invocă, în cadrul acestui motiv în vederea anulării, trei obiecții întemeiate pe o apreciere în mod evident eronată făcută de Comisie a riscului de creare de supracapacități de producție, precum și a handicapului regional și pe o calificare în mod evident eronată a ajutoarelor destinate infrastructurii și formării.

23 În vederea examinării acestor obiecții, trebuie reamintit, cu titlu introductiv, că, în cadrul unei acțiuni de contestare a legalității, singura competență a Curții este aceea de a verifica dacă decizia atacată este viciată de una din cauzele de ilegalitate prevăzute la articolul 173 din tratat, fără a putea substitui aprecierea cu privire la faptele a autorului deciziei, în special în sfera economică, cu propria sa apreciere.

24 Este necesar să se adauge că, în conformitate cu o jurisprudență constantă, în vederea aplicării articolului 93 alineatul (3) din tratat, Comisia se bucură de o extinsă putere de apreciere, a cărei exercitare implică aprecieri de ordin economic și social care trebuie făcute într-un context comunitar (a se vedea, în special, Hotărârea din 21 martie 1991, Italia/Comisia, punctul 34, C-303/88, Rec. p. I-1433).

25 În cadrul acestui control al legalității, Curtea trebuie, prin urmare, să se limiteze la a examina dacă Comisia nu a depășit limitele inerente puterii sale de apreciere printr-o denaturare sau printr-o eroare evidentă de apreciere a faptelor sau printr-un abuz de putere sau de procedură.

26 În ceea ce privește evaluarea riscului de creare de supracapacități de producție, este necesar, astfel cum a arătat avocatul general (punctele 13-15 din concluzii), să se constate că, înainte de a ajunge la concluzia că un astfel de risc este inexistent, Comisia a efectuat o examinare nuanțată și detaliată a acestei chestiuni. În cadrul acestei examinări, aceasta a făcut trimitere, în special, la analize de piață realizate de experți independenți, care prevedeau o expansiune considerabilă a pieței autovehiculelor monovolum până la mijlocul anilor 1990, precum și la evoluții previzibile privind producția diferiților constructori în cauză și a concluzionat că ajutorul în cauză nu trebuia să afecteze în mod substanțial echilibrul dintre ofertă și cerere.

27 În ceea ce privește aprecierea handicapului regional, trebuie să se arate că și în acest caz Comisia a efectuat o examinare și o evaluare a diferiților factori constitutivi ai dezavantajelor pe care îi implică o investiție în regiunea Setúbal. Aceasta a evidențiat, în special, distanța geografică a zonei Setúbal în raport cu principalele piețe și întârzierea economică caracteristică acestei regiuni, factori care contribuie la mărirea costurilor de transport, de stocare, de personal extern și de infrastructură și a constatat că acest handicap nu era compensat decât parțial prin costurile mai scăzute la nivelul mâinii de lucru și al construcției. Este necesar să se adauge că ajutorul acordat este mult mai mic decât ratele autorizate în cadrul regimului SIBR, aprobat de Comisie.

28 În aceste condiții, argumentele invocate de Matra, bazate pe analize ale evoluției pieței și ale evaluării handicapului regional, efectuate de reclamantă, nu sunt de natură să stabilească dacă decizia Comisiei este întemeiată pe o apreciere în mod evident eronată a datelor economice.

29 În ceea ce privește investițiile în infrastructură și programul de formare, trebuie subliniat faptul că, în decizia contestată, Comisia a constatat că întreprinderea comună nu urma să beneficieze exclusiv de infrastructurile și de formarea în cauză, ceea ce i-a permis să concluzioneze că asistența financiară acordată de Republica Portugheză nu trebuia să fie calificată drept ajutor de stat.

30 Prin urmare, trebuie să se constate că Matra nu a putut să demonstreze că, în această analiză și în calificarea asistenței financiare, Comisia a efectuat o apreciere în mod clar eronată a datelor economice.

31 În consecință, primul motiv trebuie respins.

Cu privire motivul întemeiat pe încălcarea Regulamentului de procedură

32 Matra susține că, ținând seama de serioasele dificultăți întâmpinate în aprecierea compatibilității ajutorului contestat cu piața comună, Comisia avea obligația de a iniția procedura de la articolul 93 alineatul (2) din tratat și că aceasta nu putea adopta o decizie fără să aștepte rezultatele procedurii inițiate în temeiul Regulamentului nr. 17 al Consiliului din 6 februarie 1962, Primul regulament de punere în aplicare a articolelor 85 și 86 din Tratatul CEE (JO 1962, 13, p. 204), în ceea ce privește acordul dintre Ford și VW. Matra adaugă că decizia contestată nu a fost suficient motivată de către Comisie.

33 În ceea ce privește obiecția de neinițiere a procedurii de la articolul 93 alineatul (2) din tratat, trebuie reamintit faptul că, în conformitate cu o jurisprudență constantă (a se vedea, cel mai recent, Hotărârea din 19 martie 1993, Cook, menționată anterior, punctul 29), această procedură are un caracter indispensabil în momentul în care Comisia întâmpină dificultăți serioase în aprecierea compatibilității unui ajutor cu piața comună. Prin urmare, pentru a lua o decizie favorabilă unui proiect de ajutoare, Comisia nu se poate limita la faza preliminară de la articolul 93 alineatul (3), decât dacă se poate convinge, la încheierea primei examinări, că acest proiect este compatibil cu tratatul. Pe de altă parte, în cazul în care această primă examinare a determinat Comisia să își formeze o convingere defavorabilă sau nu a permis depășirea tuturor dificultăților legate de aprecierea compatibilității acestui proiect cu piața comună, Comisia are obligația de a obține toate avizele necesare și de a iniția, în acest scop, procedura de la articolul 93 alineatul (2).

34 Prin urmare, este necesar să se stabilească dacă, în cazul din speță, aprecierile pe care s-a întemeiat Comisia dau naștere la dificultăți de natură să justifice inițierea acestei proceduri.

35 Printre dificultățile serioase de apreciere întâmpinate de Comisie se numără, conform societății Matra, anvergura proiectului și suma substanțială a ajutorului, riscul de a crea supracapacități de producție și necesitatea de a cere Republicii Portugheze să aducă modificări proiectului inițial.

36 În acest sens, trebuie să se arate că dimensiunea unei investiții sau valoarea unui ajutor nu pot constitui în sine dificultăți serioase, deoarece, în acest caz, Comisia ar fi obligată să inițieze procedura în temeiul articolului 93 alineatul (2) de fiecare dată când investiția sau ajutorul depășesc un anumit nivel, care ar trebui, de altfel, să fie definit. Pe de altă parte, factorul decisiv nu este atât valoarea ajutorului, cât impactul acestuia asupra schimburilor intracomunitare. În final, trebuie subliniat faptul că intensitatea ajutorului este considerabil mai mică decât nivelurile autorizate de Comisie în cadrul regimului SIBR.

37 În ceea ce privește evaluarea riscului de creare a unei supracapacități de producție, Curtea a constatat deja la punctul 26 din prezenta hotărâre că a fost efectuată o examinare nuanțată și

detaliată a acestei chestiuni de către Comisie, pe baza, în special, a unui studiu făcut de experți independenți și că aceasta nu și-a depășit limitele competenței sale de apreciere a datelor economice.

38 În ceea ce privește derularea procedurii, Comisia arată, în mod întemeiat, că guvernul portughez s-a limitat la a aduce la proiectul inițial notificat precizări și completări care nu pot fi considerate drept modificări substanțiale care respectă condițiile impuse de Comisie. Matra nu a reușit să arate, astfel cum susține, că utilizarea infrastructurii de către terți și deschiderea programului de formare și altor întreprinderi decât Newco au fost introduse la cererea Comisiei. În final, trebuie să se arate că unicul scop al prezentării de către Republica Portugheză a unui raport anual de evaluare este acela de a-i permite Comisiei să examineze dacă acest stat membru a respectat modalitățile de acordare a ajutoarelor și, prin urmare, acesta nu poate fi considerat o dovadă a existenței unor dificultăți serioase de apreciere.

39 În aceste condiții, trebuie să se constate că, prin faptul că a considerat că nu întâmpină dificultăți serioase în aprecierea compatibilității ajutorului cu piața comună, Comisia nu a comis nicio ilegalitate și, prin urmare, nu era obligată să inițieze procedura de la articolul 93 alineatul (2) din tratat.

40 Matra acuză în continuare Comisia de faptul că a hotărât să nu ridice obiecții cu privire la ajutoarele contestate, fără să aștepte rezultatul procedurii inițiate în temeiul Regulamentului nr. 17, menționat anterior, în ceea ce privește acordul dintre Ford și VW și de faptul că nu a ținut seama de legătura dintre articolele 85 și 92 din tratat.

41 În acest sens, trebuie reamintit că, în cazul în care procedura prevăzută la articolele 92 și 93 lasă o marjă largă de apreciere Comisiei și, în anumite condiții, Consiliului, în vederea luării unei decizii cu privire la compatibilitatea unui regim de ajutoare de stat cu cerințele pieței comune, din economia generală a tratatului rezultă că această procedură nu trebuie să ducă niciodată la un rezultat care să contravină dispozițiilor specifice ale tratatului (Hotărârea din 21 mai 1980, Comisia/Italia, punctul 11, 73/79, Rec. p. 1533). Curtea a hotărât, de asemenea, că acele aspecte ale unui ajutor care contravin dispozițiilor speciale ale tratatului, altele decât articolele 92 și 93, pot, în acest punct, să fie indisolubil legate de obiectivele ajutoarelor, care nu pot fi analizate separat (Hotărârea din 22 martie 1977, Iannelli, 74/76, Rec. p. 557).

42 Această obligație a Comisiei de a asigura coerența dintre articolele 92 și 93 și alte dispoziții ale tratatului se impune mai ales în ipoteza în care aceste alte dispoziții urmăresc, de asemenea, cum e cazul în speță, obiectivul unei concurențe nedenaturate pe piața comună.

43 În fapt, prin adoptarea unei decizii cu privire la compatibilitatea unui ajutor cu piața comună, Comisia trebuie să aibă în vedere riscul că unii operatori economici ar putea aduce atingere concurenței de pe piața comună.

44 Cu toate acestea, procedura în temeiul articolului 85 și al următoarelor și cea în temeiul articolelor 92 și al următoarelor din tratat constituie proceduri independente, reglementate de norme specifice.

45 În consecință, atunci când se ia o decizie cu privire la compatibilitatea unui ajutor de stat cu piața comună, Comisia nu este obligată să aștepte rezultatul unei proceduri paralele inițiate în temeiul Regulamentului nr. 17, menționat anterior, o dată ce a ajuns la concluzia, bazată pe analiza economică a situației și nevinovată de nicio eroare evidentă de apreciere, că beneficiarul ajutorului nu se găsește în situația de încălcare articolele 85 și 86 din tratat.

46 În cazul din speță, trebuie să se arate că, de fapt, Comisia a respectat coerența între aceste două proceduri. Astfel, în decizia contestată, aceasta a analizat în ce măsură s-ar putea aduce atingere concurenței pe piața comună. În comunicarea (91/C 182/07) dată în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17, menționat anterior (JO 1991, C 182, p. 8), publicat anterior adoptării deciziei contestate, Comisia și-a anunțat intenția de a adopta o decizie favorabilă cu privire la acordurile între Ford și VW în temeiul articolului 85 alineatul (3) din tratat. În cele din urmă, în scrisoarea de transmitere a deciziei contestate către Matra, Comisia a precizat, de asemenea, că respectiva întreprindere comună îndeplinea condițiile pentru a beneficia de exceptarea prevăzută la articolul 85 alineatul (3) din tratat.

47 În aceste condiții, Marta acuză în mod eronat Comisia de adoptarea deciziei contestate fără a fi așteptat rezultatul procedurii de examinare în temeiul Regulamentului nr. 17 menționat anterior.

48 În cele din urmă, în ceea ce privește obiecția legată de lipsa motivării deciziei contestate, trebuie să se arate că decizia de a nu iniția procedura în temeiul articolului 93 alineatul (2) din tratat, care este luată într-un termen scurt, trebuie să conțină numai motivele pentru care Comisia consideră că nu întâmpină dificultăți serioase în aprecierea compatibilității ajutorului contestat cu piața comună. Trebuie să se adauge că motivarea deciziei contestate trebuie apreciată în cadrul SIBR și al criteriilor stabilite prin încadrarea comunitară a ajutoarelor de stat în sectorul automobilelor.

49 Având în vedere considerentele precedente, decizia contestată trebuie să fie considerată a fi suficient motivată.

50 Prin urmare, cel de-al doilea motiv trebuie să fie, de asemenea, respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea anumitor principii generale de drept

51 În cadrul acestui motiv, Matra invocă două obiecții întemeiate pe încălcarea dreptului la apărare și pe o nerespectare de către Comisie a principiului bunei administrări.

52 În ceea ce privește prima obiecție, trebuie reamintit că, astfel cum a arătat deja Curtea la punctul 16 din prezenta hotărâre, Comisia nu este obligată să le permită întreprinderilor în cauză să își prezinte obiecțiile în cadrul etapei de examinare de la articolul 93 alineatul (2) din tratat.

53 Pe de altă parte, tratatul nu a prevăzut o astfel de obligație, întrucât Comisia poate în mod legal să se limiteze la constatarea compatibilității în cadrul etapei preliminare instituite la articolul 93 alineatul (3) din tratat.

54 În aceste condiții, întrucât s-a stabilit că neinițierea procedurii de la articolul 93 alineatul (2) din tratat de către Comisie a fost întemeiată, Matra nu este întemeiată să invoce încălcarea dreptului la apărare.

55 În ceea ce privește obiecția de încălcare a principiului bunei administrări, Matra reiterează acuzația întemeiată pe neinițierea procedurii în temeiul articolului 93 alineatul (2) și este suficient să se facă trimitere în acest sens la punctul 32 și la următoarele din prezenta hotărâre.

56 În aceste condiții, al treilea motiv trebuie să fie, de asemenea, respins.

57 Întrucât niciunul din motivele invocate de Matra nu a fost reținut, acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

58 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut pretenții, trebuie obligată la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor legate de procedura ordonanței președințiale.

Pentru aceste motive,

CURTEA

hotărăște

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor legate de procedura ordonanței președințiale.

Due

Zuleeg

Murray

Mancini

Schockweiler

Moitinho de Almeida Grévisse

Diez de Velasco

Kapteyn

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 15 iunie 1993.

Grefier
J.-G. Giraud

Președinte
O. Due